

مرکز پژوهشی مطالعات دریایی

سازمان بنادر و دریانوردی به عنوان تنها مرجع حاکمیتی کشور در امور بندری، دریایی و کشتی‌رانی بازرگانی به منظور ایفای نقش مرجعیت دانشی خود و در راستای تحقق راهبردهای کلان نقشه جامع علمی کشور مبنی بر "حمایت از توسعه شبکه‌های تحقیقاتی و تسهیل انتقال و انتشار دانش و سامان‌دهی علمی" از طریق "استانداردسازی و اصلاح فرایندهای تولید، ثبت، داوری و سنجش و ایجاد بانک‌های اطلاعاتی یکپارچه برای نشریات، اختراعات و اکتشافات پژوهشگران"، اقدام به ارایه این اثر در سایت SID می‌نماید.

سازمان بنادر و دریانوردی

تجزیه میکروبی نفت در محیط آبی

شایان قبادی¹، عباس جعفری²

1- دانشجوی دوره دکتری علوم و صنایع شیلاتی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، مازندران، ایران
2- کارشناس پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی، عضو باشگاه پژوهشگران جوان، قائم شهر، مازندران، ایران

چکیده :

تزاید مواد نفتی را موجب شده است. افزایش تقاضا برای مصرف مواد نفتی و به تبع آن توسعه فعالیتهای اکتشاف، استخراج، حمل و نقل و بهره برداری از این مواد و فرآورده های آن، تشدید آلودگیهای نفتی را در محیط های خشکی و خصوصاً آبی و در رأس آنها دریاها و اقیانوسها، بدنبال داشته است. با افزایش بیش از حد لکه های نفتی در دریاها، استمرار حیات آبیان با خطر اساسی مواجه گردیده است. به همین جهت نیز امروزه، روشهای مختلفی مانند استفاده از روشهای مکانیکی و بهره گیری از اسکیمرها، سدهای مکانیکی (بومها)، سوزاندن، ته نشینی مواد نفتی با اضافه کردن گچ یا شن، و... برای کنترل و حذف آلودگی های نفتی بویژه در اکوسیستمهای دریایی مورد استفاده قرار می گیرد که هر یک از این روشها از شدت و ضعف متفاوتی در تحقق این مهم، برخوردار می باشند. حذف و کاهش آلاینده های نفتی در روند حذف طبیعی این مواد نیز از طریق تبخیر، انحلال، اکسیداسیون فتوشیمیایی، تجزیه رسوب و تجزیه بیولوژیکی مواد نفتی صورت می گیرد که ناشی از بالا بودن توان تجزیه طبیعی اکوسیستمهای دریایی در کاهش میزان آلاینده ها می باشد. در این میان، تجزیه بیولوژیکی با توجه به نقش بالایی که میکروبهای تجزیه کننده نفت در حذف لکه های نفتی ایفا می نمایند، از اهمیت خاصی برخوردار می باشد. در همین راستا نیز مقاله حاضر به بحث و بررسی، پیرامون مکانیزم تجزیه بیولوژیکی مواد نفتی در محیط های آبی و معرفی برخی از انواع باکتریها و قارچهای تجزیه کننده نفت پرداخته است.

کلمات کلیدی: تجزیه میکروبی، نفت، اکوسیستم

مقدمه: نفت شریان زندگی جوامع صنعتی مدرن است. نفت ماشینها را به کار می اندازد و چرخهای تولید جهان را روان میکند اما زمانی که این منبع حیاتی از کنترل خارج شود می تواند زندگی دریایی را خراب و اقتصاد و محیط زیست یک منطقه را ویران کند. نفت در اشکال متنوع آن یکی از ضروریات زندگی صنعتی مدرن شده است. با کنترل و به خدمت گرفتن برای مقاصد مورد نظر نفت کارآمد سودمند و تولید کننده است از طرف دیگر وقتی که نفت از کنترل خارج شود. یکی از مخرب ترین مواد آلاینده برای محیط زیست است. از میان تمام آلاینده ها نفت و هیدروکربنهای نفتی از اهمیت خاصی برخوردار است. آلودگی ناشی از مواد نفتی اثرات سوء و غیر قابل جبرانی در محیط زیست دریایی بر جای می گذارند که از جمله عواقب آن عبارت است از:

- خطرات ناشی از مصرف مواد غذایی دریایی توسط انسانها
- مرگ و میر پرندگان دریایی و آبیان و از بین رفتن علف های دریایی
- لطمه جدی به سیستم گردش غذایی دریایی به وسیله حذف یا کاهش جمعیت گونه ای خاص
- آلوده نمودن بنادر و استراحتگاههای ساحلی

سمی بودن نفت :

تمامی محصولات و ترکیبات نفت خام برای ارگانیزم های دریایی سمی می باشند. برای ارگانیزمهای بالغ مقدار 10-1 میلی گرم در لیتر ترکیبات نفتی محلول و برای ارگانیزم های جوانتر مقدار 1-1/0 میلی گرم در لیتر این ترکیبات اثرات مهلک و کشنده دارد. مواد نفتی غیر محلول نیز می توانند برای موجودات زنده مرگ آور باشند. این مواد موجب گرفتگی سیستم تنفسی آبزیان و خفگی آنها می گردد.

آروماتیکها با نقطه ذوب پایین دارای بیشترین درجه سمیت بوده و شامل بنزن - تولوئن-اکسیلن-نفتالین و فنانتین می باشند. اجزاء نفت با درجه حلالیت بالاتر مثل: 3 و 4- بنزوپیرین و ترکیبات آروماتیک پلی سیکلیک سرطان زا تشخیص داده شده است. میزان حساسیت آبزیان نسبت به آلودگی ناشی از نفت متفاوت است. مثلا برخی از ماهیها می توانند در صورت آلوده شدن آب محل زندگی خود را تغییر دهند. همچنین پستانداران دریایی به علت برخورداری از تحرک زیاد و احتمال کم برخورد با آلودگی نفتی کمتر صدمه می بینند اما گونه های کوچک تر جانداران دریایی دچار مشکلاتی خواهند شد.

خواص شیمیایی نفت خام:

نفت خام ترکیب پیچیده ای از هیدرو کربن ها بوده و علاوه بر کربن و هیدروژن شامل مقادیر کمی اکسیژن-گوگرد-نیترژن و مقادیر اندکی فلزات می باشد. تعداد ترکیبات نفت خام به حدود صدها هزار می رسد. علت تنوع هیدروکربن های نفت خام به واسطه تعداد اتم های هیدروژن و کربن موجود در آن می باشد. چهار گروه هیدرو کربن در نفت خام موجود است که عبارتند از:

پارافین ها (آلکان ها) - نفتن ها (سیکلو آلکان ها)
بنزن (آروماتیک ها) آلکین ها (اولفین ها)

منابع آلوده کننده نفتی در دریا:

منابع هیدروکربن های نفتی که موجب آلودگی آب دریا می گردند را می توان به صورت زیر دسته بندی کرد:

- عملیات حفاری و استخراج نفت در نزدیکی آبهای ساحلی
- عملیات کشتی شامل شستشو و تمیز کردن کف مخازن و تخلیه آب توازن
- حوادث مربوط به نفتکش ها
- پالایشگاههای ساحلی و کارخانه های پتروشیمی
- تخلیه زباله های شهری و صنعتی در نزدیکی سواحل

جدول 1 : اثرات آلودگی نفتی بر برخی از اکوسیستم های دریایی

مدت زمان رفع آلودگی	اثرات اولیه قابل پیش بینی	نوع اکوسیستم
-پراکندگی سریع و تجزیه نفت -تولید مجدد موثر برای تاثیر ارگانیزم های پلازیک یا ساحلی	اندک: -تاثیر بر روی پلانکتونهای ساحلی در صورت برخورد با لکه نفتی - بسیاری از ارگانیزم ها می توانند از لکه دور شوند - ساکنان کف دریا و اقیانوس تحت تاثیرات شدید واقع می شوند.	دریای باز یا اقیانوس ها
سریع تا معتدل: - بازیابی سریع برای پلانکتونها به دلیل تکثیر و تولید مثل سریع -بازیابی متوسط برای سیستمهای بنتیک	اندک تا متوسط : -تاثیر بر جمعیت پلانکتونها -تاثیر جدی بر جمعیت تخم ریزی شده لاروی ماهیان -تاثیر متوسط بر روی سیستمهای بنتیک کف دریا	فلات قاره
سریع تا آهسته : - بسته به خواص جریان آب و خصوصیات خط ساحلی	متوسط تا سنگین : - نفت در دراز مدت بر جمعیت ماهیان و نیتوزها اثر گذاشته -تغییراتی در توزیع و فراوانی گونه های آنها دارد . -اثرات آلودگی نفتی به نوع فصل و زمان(زمان تخم ریزی -مهاجرت و ...) میزان پایداری نفت بستگی دارد.	نواحی مصب رودخانه حوزه ها و ها و کانال و لنگر ها گاهها
معتدل تا آرام : -بازیابی باتالفا مدتی به طول می انجامد -بازیابی مردابها چندین سال ادامه دارد	سنگین : -مرگ و میر جانوران و کاهش جمعیت آنها -تغییر در فراوانی و توزیع برخی گونه ها -نابودی گیاهان و علفهای ساحلی یا کاهش تکثیر آنها	زمینهای مرطوب و مرداب ها
تا حدی نا شناخته: -بازیابی به دلیل پیچیدگی ارگانیزم مرجانی کند است	تا حدی نا شناخته : -برخی گزارش ها در مورد آثار مخرب آلودگی نفتی داده شده است	تپه های مرجانی
تا حدی نا شناخته : -بازیابی می تواند به کندی صورت پذیرد زیرا نفت نشت شده به دلیل درجه حرارت پایین از پایداری بیشتری برخوردار است . ارگانیزم های قطبی نرخ رشد پایین تر - دوره عمر طولانی تر و تناوب هاب تولید مثل طولانی تر برخوردارند	تا حدی نا شناخته: -برخی گزارشات در مورد آثار سوء آلودگی نفتی بر دریاچه های قطبی و ارگانیزم های موجود در آن وجود دارد	اکو سیستم قطبی

تجزیه میکروبی بیولوژیکی نفت:

در ابتدای نشت نفت در دریا نفت به صورت قشر ضخیم و شناوری در می آید و مقدار کمی از مواد آلی سبک آن در درجه حرارت محیط تبخیر و مقدار دیگری از آنها در آب دریا حل می گردد. قشر ضخیم نفت با توجه به نوع و مقدار آن و درجه حرارت آب و سایر عوامل محیطی کم کم در سطح آب پخش شده و به صورت لکه ای بزرگ با قشری نازک در می آید بطوری که نفت سبک سریعتر پخش گشته و غشاء نازکتری نسبت به نفت حاوی مواد سنگین و اکسی ایجاد می کند. در این حالت تبخیر مواد آلی سبک با سرعت انجام می گیرد بطوری که نفت در عرض دو تا سه روز تبخیر می گردد. بنابراین تبخیر 20 - 30 % غلظت مواد غیر فرار نفت زیاد شده در نتیجه بر میزان چسبندگی آن افزوده می شود. در عین حال مقداری از مواد آلی سبک نیز در آب دریا حل می گردد.

در مراحل اولیه نشت نفت در آب سایر عوامل موثر همچون تجزیه میکروبی و فعل و انفعالات شیمیایی به آهستگی بر روی نفت عمل می کنند اما با گسترش نفت سطح آب و کاهش ضخامت قشر آن سرعت و اهمیت این عوامل نسبتاً بالامی رود تحت شرایط مختلف دریا (تلاطم و امواج) و بر اثر وجود مواد امولسیون کننده بیعی نفت نشت شده در آب به صورت امولسیون های نفت در آب و آب در نفت در می آید. فعل و انفعالات طبیعی بعدی بر روی نفت بستگی به نوع نفت - مقدار آن و شرایط مختلف دریا دارد. زمانی که تلاطم و امواج دریا زیاد باشد امولسیون آب در نفت تشکیل می گردد. میزان آب موجود در این امولسیون ها تا حد 70 تا 80 درصد می باشد که در این صورت لخته های زله ای قهوه ای رنگی تشکیل می شود و در نتیجه از میزان فعل و انفعالات طبیعی مانند فعالیت های میکروبی و واکنش های شیمیایی به علت کمی وسعت سطح موجود در نفت کاسته می شود. تنها آرگانیزم های فعال در این هنگام باکتری های غیر هوازی می باشند که بر روی مواد متشکله نفتی در داخل لخته ها اثراتی جزئی بر جای می گذارد. هنگامی که این لکه های نفتی تحت تأثیر امواج به ساحل رانده می شوند ماسه ها به سطح آن چسبیده و بر اثر حرارت خورشید آب موجود در آنها تبخیر می گردد. تبخیر آب از لخته های نفتی آنها را به صورت تکه های قیرمانندی در می آورد تحت این شرایط تجزیه میکروبی در داخل و سطح آنها بی نهایت کند صورت می گیرد. این تکه های قیری شکل برای مدت طولانی بدون تغییر عمده ای در ماهیت آنها در سواحل باقی خواهند ماند. امولسیون نفت در آب بر اثر وجود مواد امولسیون کننده طبیعی در دریا و با استفاده از مواد پخش کننده شیمیایی به وجود می آید در این حالت نفت به صورت قطرات بسیار ریزی در آب پخش می شود اما تحت شرایط طبیعی تلاطم امواج قسمت اعظم نفت نشت شده در آب به شکل قطرات نسبتاً درشت پخش می گردد. در شرایط آرام دریا این قطرات به یکدیگر چسبیده و نفت دوباره به صورت لکه نفتی در می آید. اما در دریای طوفانی و متلاطم قطرات نفت در حجم و سطح بزرگی از آب پخش شده و منطقه وسیعی را آلوده می سازد. در این حالت به علت وسعت سطح نفت موجودات ذره بینی می توانند نفت را تجزیه نمایند. همچنین به علت نفوذ نور خورشید در لایه های سطحی آب فعل و انفعالات فتوشیمیایی در مواد متشکله نفت انجام می شود و قطرات پراکنده نفت در آب توسط موجوداتی که مواد غذایی خود را با صاف کردن آب دریا به دست می آورند جذب می گردند و یا در سطح بدن پلانکتون ها - ذرات معلق و سایر موجودات آبی کوچک جذب شده در سطح بزرگی از دریا پخش می شوند.

برای واکنش در برابر لکه های نفتی سه روش کلی وجود دارد:
برداشت مکانیکی - استفاده از تجزیه کننده های شیمیایی و حذف طبیعی

جدول 2: سرنوشت نفت خام در محیط های دریایی

مراحل مختلف	(روز) مقیاس زمان	درصد از کل نفت اولیه
تبخیر	1 - 10	25
انحلال	1 - 10	5
فتوشیمیایی	15 - 100	5
تجزیه بیولوژیکی	50 - 500	35
تجزیه رسوب	100 - 1000	15
باقیمانده	> 100	20
جمع	-----	100

مکانیزم تجزیه بیولوژیکی نفت از آنجائیکه مقدار کمی از نفت در آب حل می شود ارگانیزمها با تماس به سطح مشترک تداخل نفت و آب به نفت حمله می کنند به دلیل دفع اسید های چرب و مواد حاصل از تجزیه ناقص پروتئین و در نتیجه کاهش کشش سطحی نفت توسط ارگانیزمهای سطحی آن امولسیون نفت در آب تشکیل می گردد این منجر به افزایش سطح تماس نفت با آب و میکروبهها شده روند تجزیه را تسریع می بخشد. امولسیون نفت در آب نقش مهمی در پراکندگی لکه نفتی و افزایش آلودگی محیط فیزیکی و تجزیه بیولوژیکی دارد. میکروارگانیزمها برای رشد نیاز به منبع کربن و نیتروژن و فسفر دارند و نفت خام که مخلوطی از هیدروکربنهای متعدد می باشند قادر به تامین منبع کربن و به عبارت بهتر منبع انرژی برای میکروارگانیزمها می باشند بنابراین میکروبهها با بهره وری از نفت و استفاده از آن در حذف آلودگی نفتی بسیار موثر خواهند بود. تعداد میکروارگانیزمهای مصرف کننده هیدروکربور و سهم آنها در جامعه میکروبی هر محل شاخص محسوسی برای نشان دادن وجود هیدروکربور در آن محیط است بطوریکه در اکوسیستمهای غیر آلوده مصرف کننده های هیدروکربورها عموماً کمتر از 1.0% جامعه میکروبی را تشکیل می دهند در صورتیکه در اکوسیستمهای آلوده به نفت ممکن است این میکروارگانیزمها تا حد 100 میکروبههای قابل زیست را شامل شوند.

پروسه های بیوشیمیایی تجزیه نفت با مشارکت میکروارگانیزمها شامل چندین نوع از واکنشهای آنزیمی است که توسط آنزیمهای اکسیژناز-دهیدروناز و هیدرولازانجام می گیرد.

در مرحله نخست هیدروکربنهای سبک نظیر آلکانها و آروماتیکها با وزن اتمی کم و سپس هیدروکربنهای سنگین

نظیر آروماتیکهای چند حلقه ای تجزیه می گردند.

1- اولفینها از ترکیبات سمی هستند و نسبت به آلکانها از تجزیه پذیری کمتری برخوردارند.

2- آروماتیکها با وزن مولکولی کم برای میکروارگانیزمها کاملاً سمی هستند اما در غلظتهای کم می توانند بر راحتی متابولیزه شوند.

3- هیدروکربنهای چند حلقه ای متمرکز از سمیت کمتری برخوردارند اما به ندرت و بسیار کند متابولیزه می شوند.

4- سیکلوآلکانها بسیار سمی بوده و در حالتی خاص از طریق برخی از میکروارگانیزمها متابولیزه می شوند.

هرگروه از انواع هیدروکربنهای فوق به نوعی اکسید می شوند اما محصول نهایی مگی آنها دی اکسید کربن و آب است. هیدروکربن های با وزن اتمی بالا محصولات میانی تولید می نمایند.

یکی از عوامل موثر حذف مواد نفتی در دریا تجزیه میکروبی است. به ویژه زمانی که رسوبات آلی مواد نفتی حاوی تراکم بالای سودوموناس باشند.

این میکروارگانیزم ها در اکثر محیط های دریایی وجود داشته و قادرند کربن مواد نفتی بخصوص هیدروکربنهای اشباع دو کربنی تا هجده کربنی را اکسید نموده و محصولات از قبیل هیدروپراکسید-الکل و اسیدهای چرب را تولید نمایند.

مطالعات بسیاری در مورد بررسی اثرات سمی هیدروکربن های آروماتیک بر روی موجودات زنده دریایی انجام گرفته که نتایج حاصله بیانگر آن است که این آبیان قادر به سوخت و ساز این گونه مواد در بدن خود نیستند.

همچنین مشخص شده که هیچ یک از اعضای بدن این موجودات حتی پس از گذشت زمان نفتالین موجود در محیط زیست خود را مورد استفاده قرار نداده اند. ترکیبات سمی مانند بنزوپیرن بر اثر فعالیت بعضی از موجودات دریایی ممکن است به سرطان را تبدیل شوند.

عوامل محیطی موثر بر تجزیه بیولوژیکی مهمترین عوامل موثر در روند تجزیه بیولوژیکی ترکیب ماده نفتی می باشد. هوا موجب تبخیر هیدروکربن های سمی و کاهش درجه سمیت آنها می گردد. این امر بخصوص در آبهای گرم با سرعت بیشتری (چند ساعت به جای چند هفته) صورت می گیرد. ازدیاد درجه حرارت موجب افزایش نرخ رشد و تسریع تجزیه بیولوژیکی و فراریت ترکیبات سمی و از طرفی موجب کاهش لزوجت نفت می گردد.

و سطح تماس میکروکروب ها با نفت را افزایش می دهد. نرخ اکسیداسیون در آب 10 درجه سانتی گراد ده مرتبه کمتر از آب 20 درجه سانتی گراد و در نزدیکی نقطه انجماد بسیار ناچیز است.

وجود مقادیر زیاد اکسیژن در اکسیداسیون شیمیایی از اهمیت خاصی برخوردار است. در آبهای لاله سطحی دریا و یا نواحی که از شدت اغتشاش زیادی برخوردارند. اکسیژن کافی جهت روند تجزیه وجود خواهند داشت. اما با افزایش عمق یا در کف دریا مقدار اکسیژن قابل دسترسی محدود می گردد. بویژه آنکه مواد نفتی در این مناطق به صورت قطعات جامد و امولسیون آب در نفت (موس شکلاتی) می باشد.

همچنین تقاضای زیاد اکسیژن (سه تا چهار گرم به ازای هر گرم هیدروکربن) و پایین بودن نرخ هواگیری با اکسیژن گیری مجدد می تواند منجر به کمبود اکسیژن کافی جهت واکنشهای هوازی گردد. تحت این شرایط تجزیه بیولوژیکی کاهش یافته و هیدروکربن ها قادرند برای مدت هادر آب دریا پایدار باقی بمانند در واقع.

تجزیه بی هوازی هیدروکربنها در طبیعت به میزان کم انجام می شود. گزارشات بررسی رسوبات آلوده به مواد نفتی عاری از هوا نشان میدهد که نفت برای مدتهای طولانی به صورت نسبتاً دست نخورده باقی می ماند و این به دلیل کمبود اکسیژن می باشد.

تحت این شرایط تجزیه بیولوژیکی کاهش یافته و هیدروکربن ها قادرند برای مدت هادر آب دریا پایدار باقی بمانند در واقع.

تجزیه بی هوازی هیدروکربنها در طبیعت به میزان کم انجام می شود. گزارشات بررسی رسوبات آلوده به مواد نفتی عاری از هوا نشان میدهد که نفت برای مدتهای طولانی به صورت نسبتاً دست نخورده باقی می ماند و این به دلیل کمبود اکسیژن می باشد.

تحت این شرایط تجزیه بیولوژیکی کاهش یافته و هیدروکربن ها قادرند برای مدت هادر آب دریا پایدار باقی بمانند در واقع.

تجزیه بی هوازی هیدروکربنها در طبیعت به میزان کم انجام می شود. گزارشات بررسی رسوبات آلوده به مواد نفتی عاری از هوا نشان میدهد که نفت برای مدتهای طولانی به صورت نسبتاً دست نخورده باقی می ماند و این به دلیل کمبود اکسیژن می باشد.

تحت این شرایط تجزیه بیولوژیکی کاهش یافته و هیدروکربن ها قادرند برای مدت هادر آب دریا پایدار باقی بمانند در واقع.

تجزیه بی هوازی هیدروکربنها در طبیعت به میزان کم انجام می شود. گزارشات بررسی رسوبات آلوده به مواد نفتی عاری از هوا نشان میدهد که نفت برای مدتهای طولانی به صورت نسبتاً دست نخورده باقی می ماند و این به دلیل کمبود اکسیژن می باشد.

تحت این شرایط تجزیه بیولوژیکی کاهش یافته و هیدروکربن ها قادرند برای مدت هادر آب دریا پایدار باقی بمانند در واقع.

اهمیت اکسیژن برای تجزیه هیدروکربن ها مبین آن است که تجزیه هیدروکربن های اشباع شده آروماتیک به طریق بیوشیمیایی مستلزم وجود آنزیم های اکسیژناز و اکسیژن مولکولی است . میکرو ارگانیزم ها علاوه بر اکسیژن به مواد دیگری نظیر کربن -نیتروژن -مواد فسفردار -گوگرد و کلسیم نیز نیازمندند . بسیاری از هیدرو کربن ها تنها کربن را تامین می کنند اما باکتری ها به مقادیر کمی گوگرد و نیتروژن و فلزات سنگین نیاز دارند . این عناصر اغلب به شدت به مولکول ها متصل بوده و در نتیجه برای باکتری ها غیر قابل دسترسی می باشند . به دلیل محدود بودن مقدار آنها در اقیانوس نرخ تجزیه بیولوژیکی نیز محدود است .

پراکنده شدن مواد نفتی اثر مثبتی بر میزان تجزیه آن دارد چرا که میکروارگانیزم - های تجزیه کننده هیدروکربن ها در حد فاصل نفت - آب عمل می کنند افزایش سطح هیدروکربن تجزیه آن را تسریع می کند با این عمل علاوه بر مواد نفتی در اثر حرکت قطرات امولسیون در آب - اکسیژن و مواد غذایی نیز به سهولت در

اختیار میکرو ارگانیزم ها قرار می گیرد . علاوه بر مجموعه عوامل ذکر شده میزان شوری نیز در فعالیت میکروارگانیزمها بسیار موثر است به گونه ای که میزان متابولیسم این ترکیبات به موازات افزایش شوری کاهش می یابد . هیدروکربنهای آلوده کننده دریاها ممکن است در نهایت ته نشین شوند و لایه های عمیق اقیانوس را آلوده نمایند . تجزیه میکروبی مواد آلی در عمق دریا بسیار محدود است . مطالعات در این مورد نشان میدهد که میزان مصرف هیدروکربنها تحت فشار زیاد و درجه حرارت معینی توسط باکتریهای موجود در عمق دریا در مقایسه با همان درجه حرارت و فشار اتمسفر کمتر میشود .

در نواحی خاص مانند مصب رودخانه ها تجزیه بیولوژیکی را می توان با افزایش کود زیاد نمود اما این مساله در دریاهای آزاد موثر نخواهد بود . همچنین در فاضلابها و پسابها بدلیل وجود موادی که راحت تر تجزیه می گردند عمل تجزیه هیدروکربنها کند می گردد .

نرخ تجزیه بیولوژیکی

سرعت تجزیه مواد نفتی توسط میکروارگانیزمها بستگی به فراوانی و نوع میکروارگانیزمها - تمرکز مواد غذایی در آب - مقدار اکسیژن - ترکیب شیمیایی آب - دما و تحرک نفت دارد . البته لازم به ذکر است که دمای محیط علاوه بر کاهش خاصیت پراکندگی نفت تجزیه میکروبی را نیز متاثر می سازد بنابراین نمیتوان مدت زمان لازم جهت تجزیه میکروبی مواد نفتی را پیش بینی کرد .

درجه و سرعت تجزیه بیولوژیکی هیدروکربن در درجه اول به ساختار مولکولیشان بستگی دارد . تجزیه بیولوژیکی آلکان ها نسبت به آروماتیک ها و مواد نفتانیک سریعتر انجام می شود . معمولاً با افزایش کمپلکسهای ساختار مولکولی (افزایش تعداد اتم های کربن و افزایش رشته های زنجیره های) و افزایش وزن مولکولی سرعت تجزیه بیولوژیکی کاهش میابد . از طرف دیگر تجزیه بیولوژیکی نفت به اجزاء فیزیکی نفت شامل درجه ای از انتشار و پراکندگی نفت بستگی دارد . علاوه بر این تجزیه بیولوژیکی تابعی از نوع و تراکم باکتری ها و قارچ های تجزیه کننده نفت می باشد بطوری که باکتری های *Pseudomonas aeruginosa* - *Pseudomonas fluorescens* اختصاصاً بنزین - هگزان - هپتان و نفتالین متان - پنتان - دودکان - سیکلو هگزان و کروژین را تجزیه می نمایند .

تاریخچه و معرفی برخی باکتری ها و قارچهای تجزیه کننده نفت:

قدمت بررسی باکتری های تجزیه کننده هیدروکربن ها به مشاهدات Neumanad ,

Lehman در سال 1896 برمی گردد و طی تحقیقات خود به باکتری bacterium fluorescens دست یافتند که قادر به تولید آب و دی اکسید کربن از متان بود .
Zobell و همکارانش در سال 1943 دست به یک سری پژوهشهای ارزنده زدند . نخستین بخش این پروژه بررسی فرایند اکسیداسیون میکروبی هیدروکربنها بود . نتایج تحقیقات ثابت نمود که تمام نمونه ها بدون در نظر گرفتن فاصله از خشکی همچنین عمق آب و یاستون نمونه برداری شده بدون استثناء واجد باکتریهای اکسید کننده هیدروکربن ها هستند . باکتری هایی که طی این تحقیق بدست آمد به جنسهای Acetivomycetes , Mycobacterium , Pseudomonas , Nocardia تعلق داشتند Prince در سال - 1961
1960 وجود باکتری ها در لجن موجود در مخازن سوخت هواپیماهای جت ثابت نمود . این محقق انواع باکتریهای Spirocheta , Closteridium , Aerobacter , Pseudomonas , Diplococcus , را ایزوله و شناسایی نمود
قدمت بررسی قارچ های تجزیه کننده هیدروکربن ها به مشاهدات به سال 1895 برمی گردد . وی طی تحقیقات خود قارچ Botrytis cinerea کشف کرد که پارافین را مورد حمله قرار داده و تجزیه نمود

جدول 3: مهمترین انواع باکتری های تجزیه کننده نفت در دریای خزر

ردیف	نام علمی
1	<u>Clostridium klugeri</u>
2	<u>Alcaligenes aquamarinus</u>
3	<u>Basillus sphaericus</u>
4	<u>Basillus megateriums</u>
5	<u>Basillus spp</u>
6	<u>Cytophaga salmonicolar</u>
7	<u>Cytophaga lytica</u>
8	<u>Cytophaga spp</u>
9	<u>Pseudomonas perfectomarinus</u>
10	<u>Pseudomonas spp</u>
11	<u>Vibrio marinus</u>
12	<u>Acintobacter spp</u>

جدول 4: مهمترین انواع قارچ - های تجزیه کننده نفت در دریای خزر

ردیف	نام علمی
1	<u>Aspergillus niger</u>
2	<u>Aspergillus flavus</u>
3	<u>Aspergillus versicolor</u>
4	<u>Aspergillus tumari</u>
5	<u>Aspergillus effusus</u>
6	<u>Aspergillus parasiticus</u>
7	<u>Aspergillus spp</u>
8	<u>Penicillium</u>
9	<u>Fusarium spp</u>
10	<u>Fusarium solani</u>
11	<u>Fusarium monliformae</u>
12	<u>Mucor spp</u>

منابع:

- 1- اسماعیلی ساری، ع.، 1381. آلاینده ها بهداشت و استاندارد در محیط زیست. دانشگاه تربیت مدرس
 - 2- عباس پور، م.، مهندسی محیط زیست. دانشگاه آزاد اسلامی
 - 3- سجایی، ف.، 1373. زمین شناسی نفت. دانشگاه تهران
 - 4- امتیازجو، م.، 1374. جداسازی و شناسایی باکتری های تجزیه کننده نفت در دریای خزر. پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد
 - 5- بنزاده ماهانی، ف.، 1373. جداسازی و شناسایی قارچ های تجزیه کننده نفت دریای خزر. پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد
- 6)stainyslav patin. Oil fate during oil spills in the marine environment
7)mason, c.f., 1996. biology of fresh water pollution. London
And marin ecology. Elecsience. Londen.U.K. pollution 8)nelson- smith, A., 1972. oil

Microbial Decomposition of Oil in Aquatic Environment

S Ghobadi

Faculty member of Islamic Azad University, Babul, Mazandaran

A Jafari

Islamic Azad University

Abstract:

The increase of demand for consuming oil products and consequently development of exploration, extraction, transport, and exploitation of this material has resulted in intensification of oil pollutions in land and water, especially oceans and seas. With the excessive increase of oil spills in seas, the life of aquatics has encountered with serious dangers. Thus, various methods such as mechanic methods and using skimmers, burning, using plaster or sand for illuviation of oil, and etc. are used for controlling or deleting the oil pollutions especially in marine ecosystems. Each of these methods has their weaknesses and strengths. The elimination and reduction of the oil pollution also happen in natural processes such as evaporation, dissolution, photochemical oxidation, sediment decomposition and biological decomposition of oil products which are the result of high ability of marine ecosystems in natural decomposition and elimination of pollutants. Among all, the biological decomposition has a special importance considering the important role of oil degrading microbes in elimination of oil spills. The present article discusses and investigates the mechanism of oil products biological decomposition in aquatic environments and introduces some of the oil degrading bacterizes and fungus.

Key words: microbial decomposition, oil, ecosystem